

СХВАЛЕНО

Рішенням Колегії Державної служби
інтелектуальної власності України
від 18.03.2014 (протокол № 9)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Державного підприємства
«Український інститут промислової
власності»
від 07.04.2014 № 91

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

з окремих питань проведення експертизи заявки на
промисловий зразок

Зміст

I. Загальні положення.....	3
II. Зміст експертизи заявки.....	4
III. Встановлення дати подання заявки.....	5
IV. Перевірка сплати збору за подання заявки.....	6
V. Перевірка заяви про видачу патенту.....	8
VI. Перевірка довіреності у разі подання заявки через представника.....	8
VII. Перевірка наявності у заявці матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.....	11
VIII. Перевірка відповідності об'єкта, що заявляється, умовам надання правової охорони.....	19
IX. Перевірка дотримання вимоги єдності.....	24
X. Встановлення пріоритету.....	27
XI. Перевірка зображень, опису та назви промислового зразка.....	29
XII. Проведення класифікації об'єкта, що заявляється, відповідно до МКПЗ.....	31
XIII. Підготовка обгрунтованого попереднього висновку.....	32
XIV. Підготовка висновку про видачу патенту.....	33
XV. Розгляд міжнародних реєстрацій та процедура відмови відповідно до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків.....	35
Перелік нормативно-правових актів та інших документів, що використано під час підготовки методичних рекомендацій.....	41
Додаток.....	44

I. Загальні положення

Експертиза заявки на промисловий зразок проводиться відповідно до Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» (далі – Закон), Правил розгляду заявки на промисловий зразок, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 18.03.2002 № 198, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 29 березня 2002 р. за № 313/6601 (далі – Правила розгляду) та Правил складання та подання заявки на промисловий зразок, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 18 лютого 2002 р. № 110, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 6 березня 2002 р. за № 226/6514 (далі – Правила складання), Порядку сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1716 (далі – Порядок) та міжнародних договорів, укладених у встановленому законом порядку: Паризької конвенції про охорону промислової власності, Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків.

Актуальність цих методичних рекомендацій обумовлена наявністю окремих питань, що виникають під час проведення експертизи заявок на промислові зразки відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил.

Розділ XV розроблено на виконання положень Женевського та Гаазького актів Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків та Спільних Правил до Женевського акта 1999 року та Гаазького акта 1960 року Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків, у зв'язку з відсутністю у Законі та Правилах розгляду положень щодо зазначеної процедури.

При проведенні експертизи Правила складання та Правила розгляду застосовуються в частині, що не суперечить Закону. Положення Закону застосовуються з урахуванням того, що відповідно до статті 3 Закону, якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про промислові зразки, то застосовуються правила міжнародного договору.

У цих методичних рекомендаціях всі терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі, Правилах складання, Правилах розгляду та інших нормативно-правових актах, що застосовуються у сфері охорони прав на промислові зразки.

Методичні рекомендації не є нормативно-правовим документом і можуть бути застосовані експертами під час проведення експертизи лише як практична допомога в застосуванні окремих положень Закону та встановлених на його основі правил.

Посилання на пункти та розділи у тексті означає посилання на пункти та розділи цих методичних рекомендацій, якщо не зазначено інше.

II. Зміст експертизи заявки.

2.1. Експертиза заявки розпочинається з перевірки дотримання вимог щодо встановлення дати її подання. Дата подання встановлюється з урахуванням положень розділу III.

2.3. Після встановлення дати подання перевіряється факт сплати збору за подання заявки, і, якщо збір сплачено, розмір сплаченого збору, з урахуванням положень розділу IV.

2.4. Далі у процесі проведення експертизи виконуються такі дії:

заявка (заява, зображення та опис) перевіряється на відповідність формальним вимогам Закону та Правил складання, з урахуванням положень розділів V- VII та XI;

визначається відповідність заявленого об'єкта умовам надання правової охорони з урахуванням положень розділу VIII;

перевіряється, чи дотримано вимогу єдності промислового зразка з урахуванням положень розділу IX;

якщо заявлено пріоритет, перевіряється наявність документів, що підтверджують право на заявлений пріоритет, і дотримання вимог до цих документів та до порядку їх подання з урахуванням положень розділу X;

заявленому промислового зразку присвоюється класифікаційний індекс відповідно до чинної редакції МКПЗ з урахуванням положень розділу XII.

2.5. Передбачена Гаазькою угодою про міжнародну реєстрацію промислових зразків перевірка міжнародних реєстрацій, в яких зазначена Україна, здійснюється згідно з розділом XV.

III. Встановлення дати подання заявки

3.1. Для встановлення дати подання заявки, якій присвоєно реєстраційний номер, перевіряється:

чи є в одержаних закладом експертизи матеріалах клопотання у довільній формі про видачу патенту на промисловий зразок, викладене українською мовою;

чи зазначено в одержаних матеріалах ім'я (для фізичної особи) або повне найменування (для юридичної особи) заявника та його адресу, і чи викладені ці відомості українською мовою;

чи є серед одержаних матеріалів зображення виробу, що дає уявлення про його зовнішній вигляд;

чи є серед одержаних матеріалів частина, яка зовнішньо нагадує опис промислового зразка, викладений українською або будь-якою іншою мовою.

3.2. Якщо перевірка показала, що одержані закладом експертизи матеріали містять принаймні зазначені вище відомості, встановлюється дата подання заявки за датою одержання цих матеріалів.

3.3. У разі невідповідності матеріалів заявки будь-якій з вимог, викладених у пункті 3.1, заявнику негайно надсилається про це повідомлення.

Якщо невідповідність усунуто протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення, дата подання заявки встановлюється за датою одержання закладом експертизи останнього з виправлених або раніше відсутніх матеріалів (відомостей), зазначених у пункті 3.1.

3.4. Якщо опис подано іншою мовою, ніж українська, і в матеріалах заявки відсутній переклад опису українською мовою, дата подання заявки зберігається за датою надходження матеріалів, зазначених у пункті 3.1, лише за умови надходження перекладу протягом двох місяців від зазначеної дати.

3.5. Якщо в одержаних закладом експертизи матеріалах відсутнє зображення виробу, але є креслення, яке містить зображення виробу, то у випадку, якщо

протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення подано зображення, яке має таку ж сукупність суттєвих ознак, як і зображення на кресленні, дата подання заявки встановлюється за датою надходження креслення.

Якщо подане зображення відрізняється від зображення на кресленнях, дата подання встановлюється за датою надходження зображення.

3.6. Якщо зображення на факсимільній копії заявки, поданій відповідно до пункту 10.1 Правил складання, відрізняється від зображення у оригіналі, поданому відповідно до пункту 10.10 Правил складання, дата подання встановлюється за датою надходження оригіналу.

3.7. Якщо невідповідність матеріалів заявки вимогам статті 12 Закону не усунуто протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення закладу експертизи, заявка вважається неподаною.

Повідомлення про те, що заявка вважається неподаною, негайно надсилається заявнику.

IV. Перевірка сплати збору за подання заявки

4.1. Перевірка сплати збору за подання заявки здійснюється закладом експертизи відповідно до Порядку та положень пункту 8 статті 11 Закону та пункту 10.12 Правил складання, в яких зазначено, що документ про сплату збору за подання заявки повинен надійти до закладу експертизи разом із заявкою або протягом двох місяців після дати подання заявки у визначений Порядком спосіб.

Відповідно до пункту 6 Порядку датою надходження документа про сплату збору вважається дата зарахування суми збору на поточний рахунок закладу експертизи.

4.2. Строк, зазначений у попередньому пункті, продовжується не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Строк подання документа про сплату збору за подання заявки не поновлюється.

4.3. Якщо при перевірці дати зарахування суми збору на поточний рахунок закладу експертизи встановлено, що збір сплачено до дати одержання закладом

експертизи матеріалів заявки, зазначених у пункті 3.1, проте ці матеріали надійшли після спливу трьох місяців від дати зарахування суми збору на зазначений рахунок, протягом яких розмір збору залишався незмінним, або після спливу одного місяця від дня введення в дію зміненого розміру збору, вважається, що збір за подання заявки не сплачено, про що заявнику негайно надсилається повідомлення з рекомендацією до спливу двох місяців від дати подання заявки сплатити такий збір або надіслати клопотання про продовження строку його сплати, але не більше ніж на шість місяців.

У зазначеному повідомленні заявника повідомляють про можливість повернення або перезарахування збору, сплату якого не взято до уваги, відповідно до пункту 7 Порядку.

4.4. Якщо збір за подання заявки не зараховано на поточний рахунок закладу експертизи протягом двох місяців від дати подання заявки та заявник не подав до спливу цього строку клопотання про його продовження чи не сплатив згідно з Порядком збір за подання зазначеного клопотання, або збір за подання заявки не зараховано на поточний рахунок закладу експертизи в строк, продовжений згідно з пунктом 8 статті 11 Закону, вона, відповідно до пункту 12 статті 14 Закону вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

4.5. При перевірці розміру сплаченого збору за подання заявки береться до уваги склад заявників та кількість варіантів промислового зразка.

4.6. Якщо розмір сплаченого збору не відповідає встановленим вимогам, заклад експертизи повідомляє про це заявника.

4.7. За відповідності матеріалів заявки пункту 3.1 та за умови сплати збору за подання заявки у повному обсязі заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки (пункт 9 статті 14 Закону).

V. Перевірка заяви про видачу патенту

У заяві про видачу патенту перевіряється наявність усіх необхідних відомостей про заявника та автора, а також відповідність наведених відомостей вимогам пункту 6.5 Правил складання.

Зокрема, якщо серед заявників та/або авторів є іноземні особи, перевіряється, чи надано транслітерацію імені (найменування) зазначених осіб і чи наведено зазначені відомості мовою оригіналу. Перевіряється також зазначення місця проживання або місцезнаходження іноземних осіб мовою оригіналу та зазначення коду держави згідно зі стандартом VOIB ST. 3.

Якщо заяву підписано не заявником, перевіряється наявність довіреності.

Інші відомості, зазначені у заяві, зокрема, наведені за кодами 62, 66, а також за кодами 31, 32, 33 перевіряються при подальшому розгляді заявки.

VI. Перевірка довіреності у разі подання заявки через представника.

6.1. Вимоги щодо представництва перед Установою та закладом експертизи встановлені пунктами 10.2-10.9 Правил складання.

У разі подання заявки через представника вона має містити довіреність. Закладом експертизи здійснюється перевірка довіреності на відповідність пунктам 10.2-10.9 Правил складання, з урахуванням положень, наведених у цьому розділі.

6.2. При перевірці довіреності на відповідність вимогам пункту 10.7 Правил складання, перевіряється зокрема:

наявність у довіреності дати її вчинення;

чинність довіреності на дату подання заявки;

повноваження представника вчиняти дії щодо поданої заявки.

6.3. Якщо у заяві зазначено представника, але всі документи заявки підписані заявником, довіреність не вимагається. Довіреність вимагається лише у випадку, якщо до закладу експертизи надійшли документи, підписані представником.

6.4. Відповідно до пункту 2 статті 4 Закону іноземці та особи без громадянства у відносинах з Установою реалізують свої права через

представників у справах інтелектуальної власності, зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Пунктом 10.3 Правил складання передбачено, що заявка, заявником у якій зазначена іноземна особа або особа, що проживає чи має постійне місцезнаходження поза межами України, подається через представника у справах інтелектуальної власності, якщо інше не встановлено чинним міжнародним договором України.

Пунктом 3.5 Правил розгляду встановлено, що якщо заявником є іноземна особа, то заявка подається тільки через патентного повіреного.

При визначенні питання щодо обов'язкового призначення патентного повіреного закладу експертизи слід керуватися нормою Закону, у якому вимагається обов'язкове призначення представника лише для іноземців та осіб без громадянства. Правила складання в цій частині не відповідають Закону.

Отже, якщо у графі за кодом 71 заяви зазначено іноземну особу або особу без громадянства, закладу експертизи слід вимагати призначення патентного повіреного.

Якщо у графі за кодом 71 вказано фізичну або юридичну особу України, але зазначено адресу місцезнаходження або проживання (та адресу для листування, за наявності) поза її межами, слід вимагати від заявника зазначення адреси для листування на території України.

6.5. Відповідно до статті 248 ЦКУ представництво за довіреністю припиняється у разі:

- 1) закінчення строку довіреності;
- 2) скасування довіреності особою, яка її видала;
- 3) відмови представника від учинення дій, що були визначені довіреністю;
- 4) припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- 5) припинення юридичної особи, якій видана довіреність;
- 6) смерті особи, яка видала довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її цивільної дієздатності.

У разі смерті особи, яка видала довіреність, представник зберігає своє повноваження за довіреністю для ведення невідкладних справ або таких дій, невиконання яких може призвести до виникнення збитків;

7) смерті особи, якій видана довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її цивільної дієздатності.

6.6. Строк довіреності, виданої в порядку передоручення, не може перевищувати строку основної довіреності, на підставі якої вона видана (ст.247 ЦКУ). У разі припинення представництва за довіреністю втрачає чинність передоручення.

6.7. Відповідно до статті 249 ЦКУ особа, яка видала довіреність, за винятком безвідкличної довіреності, може в будь-який час скасувати довіреність або передоручення. Особа, яка видала довіреність і згодом скасувала її, повинна негайно повідомити про це представника, а також відомих їй третіх осіб, для представництва перед якими була видана довіреність.

Отже, довіреність, видана новому представнику щодо одних і тих самих повноважень, не припиняє чинності попередньої довіреності. Чинність попередньої довіреності припиняється лише після скасування цієї довіреності особою, яка її видала.

У зв'язку з цим у разі призначення нового представника закладом експертизи перевіряється, чи закінчився строк дії довіреності, виданої на ім'я попереднього представника. Якщо строк її дії не закінчився, і при цьому відсутній документ про скасування попередньої довіреності (окрема заява про таке скасування або заява, яка міститься у новій довіреності щодо одних і тих самих повноважень), листування з новим представником не ведеться.

В цьому випадку:

попередньому представнику надсилається повідомлення про те, що, відповідно до частини другої статті 249, заявник має повідомити заклад експертизи про скасування довіреності, виданої на ім'я попереднього представника;

новому представнику надсилається повідомлення про те, що листування з ним стане можливим лише після надходження до закладу експертизи документа про скасування довіреності, виданої на ім'я попереднього представника.

6.8. Відповідно до статті 241 ЦКУ правочин, вчинений представником з перевищенням повноважень, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє, лише у разі наступного схвалення правочину цією особою. Отже, якщо заявником подано довіреність, дата вчинення якої є пізнішою за дату надходження заявки до закладу експертизи, вважається, що подання заявки (а також інші дії представника за заявкою до дати вчинення довіреності) здійснено представником з перевищенням повноважень. В цьому випадку закладом експертизи надсилається повідомлення про те, що до закладу експертизи слід надати документ від заявника про схвалення ним дій представника щодо заявки, здійснених до дати вчинення довіреності.

VII. Перевірка наявності у заявці матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

7.1. Міжнародні та національні нормативно-правові акти, що застосовуються при перевірці наявності у заявці матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

Відповідно до пункту 1 статті 5 Закону правова охорона надається промисловому зразку, що не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі та відповідає умовам патентоспроможності.

Відповідно до абзацу четвертого пункту 8 статті 14 Закону заявка, зокрема, перевіряється на відповідність правилам, встановленим на основі Закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Відповідно до пункту 2.3 Правил складання заявка не повинна містити, зокрема, матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

Спеціальне законодавство України у сфері охорони прав на промислові зразки не містить положень щодо визначення того, які саме промислові зразки суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

У зв'язку з цим при перевірці заявки на відповідність зазначеному положенню пункту 2.3 Правил складання слід керуватися нормами міжнародних договорів, інших законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Основоположним міжнародним документом щодо забезпечення прав і основних свобод людини та дотримання цих прав і свобод є Загальна декларація прав людини, прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року

Нормативно-правовими актами України, які можуть бути застосовані при перевірці промислового зразка на відповідність пункту 1 статті 5 Закону, є Конституція України, Цивільний кодекс України, Закон України «Про захист суспільної моралі» № 1296-IV від 20 листопада 2003 року, Закон України «Про охорону культурної спадщини» та ін.

7.1.1. Положення Загальної декларації прав людини.

Відповідно до статті 29 Загальної декларації прав людини кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особистості. При здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, публічного порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві.

7.1.2. Положення Конституції України та Цивільного кодексу України

Статтею 65 Конституції України встановлено обов'язок громадян щодо шанування державних символів України.

Відповідно до статті 20 Конституції порядок використання державних символів України встановлюється законом. Такий закон Верховною Радою України не прийнятий.

Відповідно до статті 228 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ), правочин вважається таким, що порушує публічний порядок, якщо він був спрямований на порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина, знищення, пошкодження майна фізичної або юридичної особи, держави, Автономної Республіки Крим, територіальної громади, незаконне заволодіння ним.

Відповідно до статті 202 ЦКУ правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Отже, положення статті 228 може застосовуватися при проведенні експертизи заявок на промислові зразки, оскільки подання заявки є правочином, що спрямований на набуття права інтелектуальної власності на промисловий зразок.

В Україні за наругу над державними символами України передбачена кримінальна відповідальність (стаття 338 Кримінального кодексу України).

7.1.3. Положення Закону України «Про захист суспільної моралі».

Статтею 2 Закону України «Про захист суспільної моралі» визначено, що виробництво та обіг у будь-якій формі продукції порнографічного характеру в Україні забороняються; виробництво та обіг у будь-якій формі продукції еротичного характеру та продукції, що містить елементи насильства та жорстокості, дозволяються обмежено. Критерії віднесення продукції до такої, що має порнографічний характер, встановлюються спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері культури та мистецтв. Забороняється також, відповідно до вказаної статті, виробництво та розповсюдження продукції, яка:

- пропагує війну, національну та релігійну ворожнечу, зміну шляхом насильства конституційного ладу або територіальної цілісності України;

- пропагує фашизм та неофашизм;

- принижує або ображає націю чи особистість за національною ознакою;

- пропагує бузувірство, блюзнірство, неповагу до національних і релігійних святинь;

- принижує особистість, є проявом знуцання з приводу фізичних вад (каліцтва), з душевнохворих, літніх людей;

- пропагує невігластво, неповагу до батьків;

пропагує наркоманію, токсикоманію, алкоголізм, тютюнопаління та інші шкідливі звички.

7.1.4. Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі.

Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі є постійно діючим державним позавідомчим експертним і контролюючим органом, який діє відповідно до Закону України „Про захист суспільної моралі” та Положення про Національну експертну комісію України з питань захисту суспільної моралі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №1550 від 17.01.2004.

Національна експертна комісія має право проводити у межах своєї компетенції перевірку діяльності засобів масової інформації, юридичних осіб усіх форм власності, що займаються організацією видовищних заходів та діяльністю з обігу продукції сексуального чи еротичного характеру або такої, що містить елементи насильства і жорстокості.

Одним із основних завдань Національної експертної комісії є проведення експертизи продукції, видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру та продукції, що містить елементи або пропаганду культу насильства, жорстокості, порнографії.

Рішення Національної експертної комісії, ухвалені в межах її повноважень, є обов'язковими для розгляду центральними і місцевими органами влади, засобами масової інформації всіх форм власності, а також фізичними та юридичними особами, отже, у разі надання такого рішення щодо заявленого промислового зразка, воно є обов'язковими для розгляду Установою та закладом експертизи.

7.1.5. При перевірці матеріалів заявки у випадках, коли це прийнятно, також доцільно посилатися на визначення понять, викладених у тлумачних, юридичних словниках.

Наприклад, словник системи ЛІГА:ЗАКОН надає такі визначення понять, що містяться у пункті 1 статті 5 Закону.

Публічний порядок (порядок громадський) - це урегульована моральними і правовими нормами система суспільних відносин, що має на меті гарантування громадської безпеки і спокою, захисту честі і гідності громадян, нормальних умов для діяльності державних та громадських організацій.

Гуманізм (лат. *humanus* - людський, людяний) це один з принципів права в демократичній державі, за яким визнається цінність людини як особистості, її право на вільний розвиток і виявлення своїх здібностей, утвердження пріоритету блага людини як критерію оцінки суспільних відносин.

Мораль (лат. *moralis* - моральний, від *mos* - звичаї) це система загальних правил поведінки людини (соціальних норм), заснованих на співвідношенні критеріїв добра і зла, порядності й непорядності, людяності та жорстокості.

7.2. Практичні аспекти застосування пункту 1 статті 5 Закону в частині перевірки наявності у заявці матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

7.2.1. Врахування призначення виробу.

При перевірці наявності у заявці матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі, слід враховувати призначення виробу, у якому втілено або до якого застосовується промисловий зразок.

У зв'язку з зазначеним особливої уваги потребують вироби, які містять, зокрема:

державні символи України;

релігійні символи та предмети релігійних культів;

зображення, а також слова, вирази, що мають зневажливий зміст, можуть викликати негативну, шокову реакцію, почуття страху, жаху.

7.2.2. Можна вважати, що у заявці наявні матеріали, що суперечать принципам гуманності і моралі, якщо зображення промислового зразка, його назва:

1) містить спотворені пам'ятники історії і культури, спотворює назви чи зображення відомих творів культури та мистецтва, спотворює зображення або імена та прізвища відомих осіб; містить образливі, зневажливі вирази, натяки щодо добре відомої особи, які можуть зачіпати почуття цієї особи або її шанувальників;

2) містить пропаганду війни, національної та релігійної ворожнечі, зміни шляхом насильства конституційного ладу або територіальної цілісності України, зокрема, містять антидержавні, расистські лозунги, емблеми, найменування екстремістських організацій; пропаганду фашизму та неофашизму.

Наприклад, зображення промислового зразка можуть містити написи відповідного змісту, розміщені на друкованій продукції (на плакатах або обкладинках журналів або книг), на одязі;

3) принижує або ображає націю чи особистість за національною ознакою;

4) пропагує бузувірство, блюзнірство, неповагу до національних, релігійних святинь, зокрема, містить богохульні вирази, елементи релігійної символіки, що може зачіпати або ображати почуття віруючих.

Бузувірство - виявлення крайньої релігійної нетерпимості до інакомислячих, жорстке переслідування їх, запеклий фанатизм.

Блюзнірство – зневажання чого-небудь святого, високого та ін.

Наприклад, образити почуття віруючих може розміщення символіки тієї чи іншої релігії, зображень храмів, на таких товарах широкого вжитку, як пляшка зі спиртним напоєм або упаковка для тютюнових виробів, на окремих предметах побуту, на повсякденному одязі.

На відміну від цього випадку, не буде образою для почуттів віруючих, коли такі зображення розміщено, наприклад, на емблемі релігійної організації або на обкладинці журналу цієї організації.

Суперечитиме принципам гуманності і моралі промисловий зразок, який містить зневажливі вислови або зображення, що стосуються релігійних конфесій, релігійних громад (християнських, мусульманських, індуських, іудаїстських та ін.), спотворені релігійні символи;

5) принижує особистість, є проявом знуцання з приводу фізичних вад (каліцтва), з душевнохворих, літніх людей;

6) пропагує невігластво, неповагу до батьків.

Невіглас – неосвічена, незнаюча людина, неук;

7) пропагує наркоманію, токсикоманію, алкоголізм, тютюнопаління та інші шкідливі звички.

8) є порнографією або містить інформацію порнографічного характеру; виробу еротичного характеру, якщо до кола осіб, для яких призначається виріб, входять діти;

9) пропагує культ насильства та жорстокості, зокрема, містить зображення сцен насильства та жорстокості;

10) містить нецензурні слова, вирази; непристойні жести; іноземні слова, які внаслідок звукової схожості зі словами української мови мають образливий характер, викликають неприємні асоціації; слова, які є літературними, але у побуті використовуються в грубому значенні;

11) порушує етичні норми, правила поведінки, що склалися у суспільстві на основі традиційних духовних та культурних цінностей, уявлень про добро, честь, гідність, громадський обов'язок, совість, справедливість.

Наприклад, суперечитимуть принципам гуманності і моралі виробу з жартівливим відображенням трагічних подій, зокрема, стихійних лих, терористичних актів тощо.

При встановленні того, чи не суперечить промисловий зразок нормам гуманності та моралі, потребує особливої уваги перевірка виробів, призначених для дітей.

Суперечитимуть принципам гуманності і моралі виробу, які можуть стати шкідливими для дитячої психіки, наприклад:

дитяча іграшка - вагітна лялька;

лялька у еротичній білизні;

маска або лялька з агресивним, «страшним» виразом обличчя;

лялька-кілер.

7.2.3. Перевірка промислових зразків, що містять державну символіку України.

У зв'язку з тим, що не прийнято закон, що встановлює порядок використання державних символів України, не надається охорона промисловим зразкам, які являють собою відтворення Державного Герба України та Державного Прапора України.

Промислові зразки, в яких втілені або містяться спотворені державні символи України, суперечать публічному порядку, оскільки спотворення державних символів слід вважати наругою над ними.

Суперечать публічному порядку також промислові зразки, які містять спотворені історичні державні символи, символи міжнародних організацій і територіальних громад.

(Спотворювати – означає надавати кому-небудь, чому-небудь неприємного, непривабливого вигляду; позбавляючи природного вигляду, робити негарним, потворним; подавати, показувати що-небудь у неправильному, перекрученому вигляді (Новий тлумачний словник української мови// Київ, «Аконіт», 2001).

Не суперечить законодавству розміщення державних символів України на таких виробах, як автомобільні номерні знаки, бланки офіційних документів (наприклад, паспортів, дипломів, свідоцтв, сертифікатів), як елементи нагород, в емблемах та/або аксесуарах форменного одягу працівників державних установ, форми для спортсменів.

Промисловий зразок суперечить принципам гуманності і моралі, якщо він містить відтворення або імітацію державних символів України у виробах таким чином, що це може бути сприйнято як неповага до них, зокрема, на деяких побутових товарах та товарах широкого вжитку.

Наприклад, суперечить принципам моралі:

пляшка для спиртних напоїв у формі тризуба;

пляшка для спиртних напоїв у формі прямокутника або у формі хвилі, розфарбована у кольори Державного Прапора України;

зображення державних символів України на упаковках для засобів гігієни, для тютюнових виробів;

зображення державних символів України на упаковках, етикетках, корках для пляшок зі спиртними напоями;

комплект постільної білизни, в якому підковдра складається з двох рівновеликих смуг жовтого та блакитного кольору, що імітує Державний Прапор України;

мило у формі тризуба або з його відбитком, мило, що імітує Державний Прапор України;

курильне приладдя з зображенням державних символів України.

З іншого боку, не вважатиметься таким, що суперечить публічному порядку, нормам моралі промисловий зразок, що являє собою подарунковий набір шоколаду з відбитками тризуба, упаковка для такого подарункового набору з зображенням державних символів України.

Можна вважати допустимим в окремих випадках відтворення або імітацію державних символів України у сувенірній продукції за умови, що такий виріб-сувенір в цілому не суперечить публічному порядку, принципам гуманності та моралі.

VIII. Перевірка відповідності об'єкта, що заявляється, умовам надання правової охорони.

8.1. Для встановлення відповідності заявленого об'єкта умовам надання правової охорони перевіряється, чи не належить заявлений об'єкт до об'єктів, які не можуть одержати правову охорону згідно з Законом. Перелік таких об'єктів визначений у пункті 3 статті 5 Закону. Якщо заявлений об'єкт не підпадає під положення зазначеного пункту, перевіряється, чи належить він до об'єктів, зазначених у пункті 2 статті 5 Закону, яким встановлені вимоги до об'єкта промислового зразка.

8.2. Об'єкти, що не можуть одержати правову охорону.

8.2.1. Згідно з пунктом 3 статті 5 Закону не можуть одержати правову охорону:

об'єкти архітектури (крім малих архітектурних форм), промислові, гідротехнічні та інші стаціонарні споруди;

друкована продукція як така;

об'єкти нестійкої форми з рідких, газоподібних, сипких або подібних до них речовин тощо.

8.2.2. Об'єкти архітектури не отримують охорону відповідно до Закону, вони входять до переліку об'єктів, які отримують охорону відповідно до законодавства про охорону авторського права (стаття 433 ЦКУ).

До малих архітектурних форм, які можуть одержати охорону відповідно до Закону, належать такі вироби як кіоски, намети, телефонні будки, транспортні зупинки, дачні будиночки тощо.

8.2.3. До переліку об'єктів, які не можуть одержати правову охорону відповідно до Закону, входить друкована продукція як така.

У Науково-практичному коментарі до Цивільного кодексу України за загальною редакцією М.В.Паладія, Н.М.Мироненко, В.О.Жарова зазначено: «Не може отримати правову охорону як промисловий зразок і друкована продукція як така. Вона охороняється нормами інституту авторського права і суміжних прав.»

Отже, фахівці у сфері інтелектуальної власності в Україні вважають, що під об'єктом «друкована продукція як така» маються на увазі твори (літературні, художні).

Разом з цим, друкована продукція, друковані вироби можуть у багатьох випадках розглядатися як вироби, що можуть отримати охорону як промислові зразки відповідно до законодавства України про охорону прав на промислові зразки. Зазначені вироби можуть розглядатися як результат творчої діяльності людини у галузі художнього конструювання (дизайну), як вирішення зовнішнього вигляду виробу.

Отже, відповідно до Закону можуть подаватися заявки на видачу патенту на промисловий зразок на такі друковані вироби як книги та журнали, обкладинки книг та журналів, календарі, бланки, квитки, плакати, газети, рекламні аркуші,

листівки, картки, зошити, альбоми та блокноти для малювання, прописи, бланки, етикетки тощо.

МКПЗ містить найменування таких виробів як ілюстровані поштові листівки та вітальні картки, календарі, книжки тощо.

Разом з цим слід звернути увагу, що будь-який напис на таких виробках одержує правову охорону як малюнок, зображення, а не комбінація букв, цифр, наповнених змістом. Патентом на промисловий зразок не захищається семантика такого напису. Разом з цим, семантика береться до уваги при перевірці того, чи не містить заявка матеріалів, що суперечать публічному порядку, принципам гуманності і моралі.

Не може отримати охорону як промисловий зразок книжна сторінка, аркуш, що містить лише текст, позбавлений будь-яких декоративних рис.

8.2.4. До об'єктів нестійкої форми, які не можуть одержати охорону як промислові зразки, відносяться, наприклад струмені фонтанів, феєрверки, естетичне враження від використання яких обумовлене гідродинамічними, оптичними та іншими подібними ефектами. Зовнішній вигляд таких об'єктів, що пов'язаний з динамічними перетвореннями, постійно змінюється, у зв'язку з чим їх важко зафіксувати візуально та відтворити промисловим способом.

8.3. Встановлення належності об'єкта до об'єктів, який може отримати охорону як промисловий зразок.

8.3.1. При встановленні належності заявленого об'єкта до об'єктів, який може отримати охорону як промисловий зразок, слід враховувати наступне.

Відповідно до статті 1 Закону промисловий зразок – це результат творчої діяльності людини у галузі художнього конструювання.

Художнє конструювання — творча проектна діяльність, спрямована на приведення до одної системи функціональних і композиційних зв'язків предметних комплексів і окремих виробів, їхніх естетичних і експлуатаційних характеристик із метою вдосконалення навколишнього предметного середовища.

Останнім часом частіше вживається термін «дизайн», який є синонімом терміну «художнє конструювання».

Відповідно до пункту 2 статті 5 Закону об'єктом промислового зразка може бути форма, малюнок, розфарбування або їх поєднання, які визначають зовнішній вигляд промислового виробу і призначені для задоволення естетичних та ергономічних потреб.

В першу чергу слід звернути увагу на те, що з точки зору права інтелектуальної власності промисловий зразок стосується лише декоративного, естетичного аспектів виробу, його зовнішнього вигляду. Хоча дизайн виробу може мати технічні, функціональні особливості, промисловий зразок як категорія права інтелектуальної власності стосується лише його зовнішнього вигляду.

Задоволення естетичних потреб у даному контексті означає, що форма виробу, розташування його елементів, розфарбування виробу, а також поєднання зазначених характеристик виробу направлені на те, щоб зробити його зовнішній вигляд привабливим, приємним для споживача. Зрозуміло, що один і той самий виріб може виглядати привабливим для одного споживача і непривабливим для іншого, тобто поняття привабливості або непривабливості є суб'єктивним.

Ергономічність — це сукупність властивостей, які характеризують пристосованість конструкції товару до взаємодії зі споживачем (користувачем) з урахуванням фізико-біологічних особливостей людини.

Можна сказати, що для переважної більшості споживачів ергономічність будь-якого виробу, товару ототожнюється зі зручністю. Зручність використання можна визначити як сукупність усіх властивостей, що характеризують рівень комфортності у взаємодії людини з предметом.

У деяких виробках ергономічні особливості можуть домінувати над естетичними. До таких виробів можна віднести, наприклад, інвалідну коляску, штурвал літака, протез, захисну маску. В ювелірних виробках, біжутерії, інших прикрасах значення має в першу чергу естетичний аспект.

Естетичні та ергономічні аспекти виробу можуть бути нерозривно пов'язані один із одним.

Наприклад, широкі та ущільнені лямки рюкзака задовольняють ергономічні потреби – широкі та щільні лямки на відміну від вузьких та нещільних не

впливаються у плечі, завдяки чому рюкзак стає зручнішим. Водночас такі лямки беруть участь у формуванні зовнішнього вигляду виробу.

Ергономічні характеристики для такого об'єкта як промисловий зразок враховуються лише у випадку, якщо вони сприймаються візуально, впливають на зовнішній вигляд виробу.

Слід враховувати також, що промисловий зразок відрізняється від унікальних виробів, творів мистецтва можливістю неодноразового відтворення виробу, зовнішній вигляд якого заявлено.

8.3.2. Слід зазначити, що у Законі визначення виробу відсутнє. При вживанні слова «виріб» пересічною людиною зазвичай розуміється вироблена, виготовлена з будь-якого матеріалу річ, предмет для вжитку.

Разом з цим, останнім часом у зарубіжних законодавчих актах щодо охорони промислових зразків поняття «виріб» набуло більш широкого змісту. Наприклад, у законодавчих актах щодо промислових зразків Європейського Співтовариства до виробу відносять, зокрема, графічні символи, оформлення, типографські шрифти.

У зв'язку з цим МКПЗ включає такі вироби як графічні символи, логотипи, фактурні візерунки, оздоблення та ін.

Оскільки зазначені об'єкти не входять до переліку тих, що не можуть одержати правову охорону відповідно до Закону, і у Законі відсутні положення, які розкривають поняття «виріб», закладом експертизи видаються патенти на такі промислові зразки.

8.3.3. Об'єкт промислового зразка – набір (комплект).

Відповідно до пункту 3.2 Правил складання, поняття "промисловий зразок" застосовується і до набору (комплекту) виробів.

Слід звернути увагу, що до складу набору мають входити вироби, які виконують функції, відмінні одна від одної, але підпорядковані загальному призначенню. При цьому вимогу щодо загального (спільного) призначення не слід розуміти занадто широко.

Наприклад, у заявці «Набір садових інструментів» заявлений набір може бути визнаний одним промисловим зразком, якщо до нього входять лише садові інструменти (граблі, лопата, секатор тощо). Разом з цим, якщо до набору разом із садовими інструментами входить, наприклад, чохол для таких інструментів або садові рукавиці, матиме місце порушення вимог Правил складання. Рукавиці необхідні садівнику для роботи, але призначення їх відрізняється від призначення грабелів, секатора та лопати. Чохол для інструментів також є виробом, що має інше призначення, ніж зазначені інструменти. Садові рукавиці та чохол для садових інструментів можуть бути заявлені як промислові зразки, але лише у окремих заявках.

8.4. Якщо перевірка показала, що заявлений об'єкт належить до об'єктів, зазначених у пункті 3 статті 5 Закону або не відповідає вимогам пункту 2 статті 5 Закону, заклад експертизи готує та надсилає заявнику обґрунтований попередній висновок з пропозицією надати мотивовану відповідь з усуненням зазначених у висновку недоліків.

ІХ. Перевірка дотримання вимоги єдності.

9.1. Відповідно до пункту 3 статті 11 Закону вимога єдності полягає в тому, що заявка повинна стосуватися одного промислового зразка та може містити його варіанти.

Отже, при встановленні відповідності заявки вимозі єдності закладом експертизи має бути встановлено, чи дійсно заявлені варіанти є варіантами одного промислового зразка, а не є іншими промисловими зразками.

9.2. Перевірка варіантів промислового зразка.

9.2.1. Законом передбачено, що заявка може містити варіанти промислового зразка. Це означає, що можуть бути заявлені варіанти саме зовнішнього вигляду виробу, а не варіанти виробу.

Наприклад, у одній заявці на промисловий зразок, в якій заявлено форму вази для квітів, не можуть бути поєднані вази для квітів різної форми - циліндричної, кубовидної, кулястої тощо. Можна сказати, що це варіанти виробу «ваза для квітів» - всі ці вироби мають одне й те саме призначення. Але це не варіанти

промислового зразка «ваза для квітів», оскільки за зовнішнім виглядом ці вироби суттєво відрізняються один від одного, зовні вони не подібні за сукупністю суттєвих ознак. Більш того, зовні вони не мають спільних суттєвих ознак.

Відповідно до пункту 2 статті 5 Закону об'єктом промислового зразка може бути форма, малюнок, розфарбування або їх поєднання.

Відповідно до пункту 3.4 Правил складання варіантом промислового зразка може бути зовнішній вигляд виробів, що належать до однієї функціональної групи, до одного класу МКПЗ, подібні за сукупністю суттєвих ознак.

Відповідно до пункту 8.1.4.1 Правил складання суть промислового зразка характеризується сукупністю відображених на зображеннях його суттєвих знак, які визначають зовнішній вигляд виробу з його естетичними та/або ергономічними особливостями.

Ознака належить до суттєвих, якщо вона впливає на формування зовнішнього вигляду виробу, якому притаманна така ознака.

Отже, вироби, не подібні за сукупністю суттєвих ознак, не можуть вважатися варіантами промислового зразка.

Варіантами промислового зразка – «Ваза для квітів» – не можуть бути вироби, в яких відсутні суттєві ознаки, спільні з суттєвими ознаками першого варіанта заявленого промислового зразка.

Наприклад, варіантом промислового зразка «Ваза для квітів», форма якої є новою, може бути ваза такої ж форми, але іншого кольору, третім варіантом може бути ваза такої ж форми, з нанесеним на неї малюнком. Зазначені варіанти мають спільну з першим варіантом суттєву ознаку - однакову форму.

9.2.2. Варіанти мають відрізнятися один від одного таким чином, щоб різниця сприймалася візуально.

9.2.3. До сукупності суттєвих ознак входять лише ознаки, які визначають саме особливості заявленого зовнішнього вигляду виробу. Тобто це мають бути ознаки, які вирізняють виріб серед подібних йому виробів, не є звичайними для таких виробів. Наприклад, кругла форма не є суттєвою ознакою для м'яча (оскільки всі м'ячі мають круглу форму), квадратна або прямокутна форма не є суттєвою

ознакою для килима або книги (оскільки килими та книги переважно мають таку форму). На відміну від цього, форма буде суттєвою ознакою для дитячої книжки, виконаної у формі, наприклад, ялинки, зайця тощо.

9.2.4. Оскільки варіантом промислового зразка може бути зовнішній вигляд виробів, що належать до однієї функціональної групи, до одного класу МКПЗ, до однієї заявки не можуть бути включені вироби, що мають однаковий (або подібний за сукупністю суттєвих ознак) зовнішній вигляд, але які належать до різних функціональних груп.

Наприклад, не можуть бути варіантами одного промислового зразка:

автомобіль та дитяча іграшка автомобіль, однакові за зовнішнім виглядом;

мобільний телефон, дитяча іграшка мобільний телефон, надувний матрац у формі мобільного телефона, які мають однаковий (подібний) зовнішній вигляд.

9.2.5. Правилами складання передбачено, що набір (комплект) може бути визнаний промисловим зразком, якщо до складу набору (комплекту) входять вироби, які виконують функції, відмінні одна від одної, але підпорядковані загальному призначенню, що вирішується набором (комплектом) у цілому. При перевірці заявленого промислового зразка зазначеним вимогам слід враховувати, що поняття «загальне призначення» не слід розуміти занадто широко. Наприклад, до комплекту «Дорожний набір» не може входити водночас електробритва, тюбик для шампуню та розчіска для волосся.

9.2.6. Не вважається порушеною вимога єдності, якщо заявлений виріб містить у своєму складі вироби, які виконують різні функції, але невіддільні один від одного, наприклад, радіоприймач з годинником.

9.3. Якщо вимогу єдності порушено, заклад експертизи у обґрунтованому попередньому висновку пропонує заявнику зазначити у відповіді, щодо якого промислового зразка слід проводити експертизу, а також повідомляє заявника про його право подати самостійні заявки щодо інших промислових зразків.

При цьому заявник, відповідно до статті 4(G) Паризької конвенції, може зберегти у вигляді дати кожної з них дату первинної заявки та у відповідних випадках перевагу права пріоритету.

9.4. Якщо на пропозицію закладу експертизи вимогу єдності не буде виконано, експертиза заявки проводиться щодо першого варіанта промислового зразка.

Х. Встановлення пріоритету

10.1. Заявник має право на пріоритет попередньої (першої) заявки на промисловий зразок протягом шести місяців від дати подання першої заявки на такий самий промисловий зразок, поданої до Державної служби або до відповідного органу держави учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності (далі – Паризька конвенція), а також до відповідного органу держави - члена Світової організації торгівлі (стаття 4 Паризької конвенції, стаття 6(1) Женевського акта Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків, пункт 1 статті 13 Закону) .

10.2. Для підтвердження права на пріоритет, зазначеного у пункті 10.1, заявником протягом трьох місяців від дати подання заявки має бути подано заяву про пріоритет з посиланням на дату подання і номер попередньої заявки. Якщо попередню заявку подано в іноземній державі – учасниці Паризької конвенції або державі-члені СОТ, має бути подана також копія попередньої заявки з перекладом на українську мову. Зазначений строк не продовжується і не поновлюється.

10.3. Пріоритет відповідно до пункту 10.1. може бути встановлено лише за умови, що заявник(и) є особою(ами) або правонаступником(ами) особи (осіб), яка(і) подала(и) першу заявку.

10.4. Якщо промисловий зразок було використано в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави-учасниці Паризької конвенції або держави-члена СОТ, пріоритет може бути встановлено за датою відкриття виставки, якщо заявка надійшла протягом шести місяців від зазначеної дати.

10.5. На підтвердження права пріоритету, зазначеного у пункті 10.4, заявник протягом трьох місяців від дати подання заявки має подати документ, що підтверджує показ на вказаній виставці виробу, у якому застосовується або втілюється промисловий зразок,. Таким документом є довідка про показ

зазначеного виробу на виставці, видана адміністрацією виставки, яка містить зазначення дати відкриття виставки, і один примірник фотографії загального вигляду виробу, на звороті якої підпис керівника виставки повинен бути скріплений печаткою. Зазначений строк подання документів не продовжується і не поновлюється.

10.6. У межах строку в три місяці від дати подання заявки матеріали, згадані у пунктах 10.2 та 10.5 можуть бути змінені. Якщо ці матеріали подані несвоєчасно, право на пріоритет вважається втраченим, про що заявнику надсилається повідомлення.

10.7. Пріоритет промислового зразка може бути встановлено також за датою одержання закладом експертизи додаткових матеріалів, оформлених відповідно до пункту 6 статті 14 Закону як самостійна заявка, якщо ця заявка подана протягом трьох місяців від дати одержання заявником повідомлення про те, що зазначені матеріали не беруться до уваги під час експертизи заявки, до якої вони були додані. Зазначений строк не продовжується і не поновлюється.

10.8. Якщо щодо заявки, в якій порушено вимогу єдності, заявлено пріоритет, пріоритет поданої відповідно до пункту 13 статті 14 Закону самостійної заявки, якщо його заявлено у самостійній заявці, встановлюється за датою пріоритету попередньої (поділеної) заявки.

10.9. Якщо відповідно до пункту 7 статті 13 Закону пріоритет заявлено на підставі матеріалів, додаткових до раніше поданої до Державної служби заявки, то для встановлення пріоритету перевіряється виконання таких умов:

додаткові матеріали не взято до уваги під час експертизи заявки, до якої їх було додано;

додаткові матеріали оформлені як самостійна заявка, і її подано до Державної служби протягом трьох місяців від дати одержання заявником повідомлення про те, що зазначені матеріали не беруться до уваги під час експертизи заявки, до якої їх було додано;

у матеріалах самостійної заявки зазначено дату подання і номер раніше поданої заявки, а також дату подання додаткових матеріалів, на підставі яких заявлено пріоритет;

самостійну заявку подано тим самим заявником (тими самими заявниками), що й раніше подану заявку, або його (їх) правонаступником(ами).

Якщо будь-яку із зазначених умов не дотримано, то пріоритет на підставі додаткових матеріалів не встановлюється, про що заявнику надсилається повідомлення.

XI. Перевірка зображень, опису та назви промислового зразка

11.1. Зображення перевіряються на відповідність вимогам розділу 7 Правил складання.

Перевіряється якість наданих зображень, на яких повинні чітко проглядатися усі суттєві ознаки. Звертається також увага на те, щоб на зображенні виробу та поряд з ним не були зображені сторонні предмети.

11.2. Перевірка опису промислового зразка.

11.2.1. Опис перевіряється на відповідність вимогам розділу 8 Правил складання, з урахуванням положень, наведених у цьому розділі.

Відповідно до правила 8.1 Правил складання опис містить такі розділи:

назва промислового зразка;

прізвище, ініціали автора промислового зразка;

призначення та галузь застосування промислового зразка;

перелік зображень, креслень, схем та карт;

суть та суттєві ознаки промислового зразка.

11.2.2. У розділі опису «Призначення та галузь застосування промислового зразка» має бути чітко зазначено призначення виробу, зовнішній вигляд якого заявлено.

Відомості щодо галузі застосування виробу слугують для уточнення назви промислового зразка, а також для визначення класу МКПЗ.

У зв'язку з цим галузь застосування виробу не повинна зазначатися занадто широко. Тобто, якщо у заявці зазначено, що виріб призначений «для задоволення естетичних потреб», або «для використання у промисловості», це не відповідатиме вимогам пункту 8.1.2. Правил складання.

11.2.3. Перевірка розділу опису «Суть та суттєві ознаки промислового зразка».

Якщо ознаки на зображенні, з точки зору закладу експертизи, формують зоровий образ заявленого промислового зразка, але при цьому не зазначені в описі, заявнику пропонується усунути невідповідність між описом та зображенням.

Якщо колір (кольори) є суттєвою ознакою, назви кольорів обов'язково мають бути зазначені в описі. Ці відомості зазначаються закладом експертизи у бібліографічних даних за кодом (55).

Якщо у заяві зазначено відомості за кодами (62) та (66), перевіряється достовірність зазначених відомостей.

11.3. Перевірка назви промислового зразка.

11.3.1. Назву слід наводити в однині, за винятком випадків, коли саме слово не вживається у однині, наприклад, «Окуляри», «Брюки», або коли йдеться про парні предмети, назва яких наводиться у множині, наприклад «Шкарпетки», «Рукавички».

11.3.2. Назва має характеризувати призначення виробу, тобто містити родові поняття, наприклад «Автомобіль», «Босоніжки», «Трактор».

Бажано, щоб у назві було зазначено галузь застосування, специфіку призначення, наприклад «Ракетка тенісна», «Босоніжки жіночі».

У випадку, якщо заявлено виріб маловідомого або нового призначення, назва обов'язково має містити галузь його застосування (пункт 8.1.1 Правил складання).

Також доцільно зазначати призначення виробу у випадках:

якщо виріб, зовнішній вигляд якого заявлено, має специфічне призначення, відмінне від загальновідомого, наприклад «Шапочка для басейну», «Рукавиці садові»;

якщо одна й та сама назва може застосовуватись до різних виробів, що використовуються у різних галузях. Наприклад, якщо у заявці зазначено назву промислового зразка «Вилка», а в описі йдеться про вилку для електричної розетки, закладу експертизи слід запропонувати заявнику змінити заявлену назву на назву «Вилка електрична». Якщо заявлено виріб «Розетка», бажано внести уточнення до назви залежно від того, зовнішній вигляд якого виробу заявлено - блюдечко для варення, пристрій для підключення електричних приладів чи мотив орнаменту (декоративний елемент).

11.3.3. Правилами складання передбачено, що поняття «один виріб» застосовується як до цілого виробу, так і до його частини. Якщо заявка стосується частини виробу, це має відобразитися у назві. Наприклад, не слід давати назву «Міксер електричний», якщо зображення та опис стосуються насадки для нього. В цьому випадку слід запропонувати заявнику змінити назву на назву «Насадка для міксеру електричного».

ХІІ. Проведення класифікації об'єкта, що заявляється, відповідно до МКПЗ.

12.1. Світова практика віднесення тих чи інших виробів до об'єктів промислового зразка відображена у Міжнародній класифікації промислових зразків (далі - МКПЗ), заснованій Локарнською угодою про міжнародну класифікацію промислових зразків (далі – Локарнська угода).

Відповідно до статті 2 Локарнської угоди, кожна країна Спеціального союзу зберігає за собою право використовувати Міжнародну класифікацію як основну чи як допоміжну систему.

В Україні не прийнято внутрішньої класифікації - єдиною класифікацією, яка застосовується в нашій державі для промислових зразків, є МКПЗ.

12.2. Правилами розгляду встановлено, що до обов'язків закладу експертизи входить віднесення виробу, зовнішній вигляд якого заявлено, до того чи іншого класу МКПЗ. Для цього заклад експертизи використовує інформацію, викладену у розділі опису «Призначення та галузь застосування промислового зразка». У цьому розділі має бути зазначено призначення виробу, зовнішній вигляд якого

заявлено. Здійснити класифікацію можливо лише за умови, що призначення та галузь застосування у цьому розділі визначені не надто широко.

Наприклад, у заявці зазначений розділ викладено наступним чином: «Заявляється зовнішній вигляд змішувача, призначеного для використання у промисловості». В цьому випадку неможливо здійснити класифікацію. Для віднесення об'єкта до того чи іншого класу має бути зазначено, які види рідин змішуються за допомогою виробу, у якій саме галузі може використовуватися зазначений виріб – наприклад, у харчовій, будівельній промисловості тощо.

ХІІІ. Підготовка обґрунтованого попереднього висновку.

13.1. При підготовці обґрунтованого попереднього висновку необхідно зазначати виявлені у заявці невідповідності з посиланням на ті положення Закону та (або) встановлених на його основі правил, що містять вимоги, які порушено.

13.2. Відповідно до пунктів 6 та 13 статті 14 Закону відповідь на попередній висновок має бути надана заявником протягом двох місяців від дати одержання ним цього висновку.

13.3. Зазначений строк продовжується, якщо до його спливу заявником подано клопотання про його продовження та сплачено згідно з Порядком збір за подання цього клопотання.

Строк продовжуються на період часу, вказаний у клопотанні, але не більше ніж на шість місяців. Якщо в клопотанні не вказано період часу, на який заявник просить продовжити строк, то він продовжується на шість місяців.

13.4. Якщо в строк, зазначений у пункті 12.2, або продовжений згідно з пунктом 12.3, відповідь на попередній висновок не надано, заявка відповідно до пункту 6 статті 14 Закону вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

13.5. Заявка, що вважається відкликаною, як і відкликана заявка, не має правових наслідків, подальша експертиза такої заявки не проводиться. Подальші дії заявника базуватися на такій заявці не можуть за винятком того, що він може скористатися правом пріоритету на підставі такої заявки.

13.6. Строк надання відповіді на попередній висновок, пропущений з поважних причин, поновлюється за таких умов:

протягом шести місяців від спливу строку надання відповіді заявником подано до закладу експертизи клопотання про поновлення пропущеного строку із зазначенням причин такого пропуску, сплачено згідно з Порядком збір за подання цього клопотання та подано документи та (або) відомості, строк надання яких пропущено.

Поважними причинами тут і далі вважаються обставини, що виникли незалежно від волі особи, якої вони стосуються (заявника), і які ця особа не могла передбачити або наслідків яких не можна було уникнути навіть при докладанні належних зусиль. Такими обставинами, зокрема, можуть бути життєві обставини (хвороба, загибель людини, втрата майна тощо), виняткові погодні умови та стихійні лиха (ураган, буря, землетрус, пожежа тощо), непередбачувані ситуації (протиправні дії третіх осіб, терористичні акти, вибухи, війна тощо).

У разі недотримання будь-якої з зазначених у цьому пункті умов пропущений строк не поновлюється.

13.7. У разі своєчасного надання відповіді, в якій усунені зазначені у попередньому висновку недоліки, заклад експертизи готує висновок про видачу патенту з урахуванням положень розділу XIII.

13.8. Якщо відповідь на попередній висновок подано у встановлений строк, але недоліки, зазначені в ньому, не усунуто або усунуто частково, заклад експертизи повідомляє про це заявника та пропонує усунути недоліки.

XIV. Підготовка висновку про видачу патенту.

14.1. При підготовці висновку про видачу патенту перевіряються відомості, зазначені під кодами ІНІД, що відображаються у Державному реєстрі патентів України на промислові зразки. Перевіряється також, чи не проставлено у заяві позначку про те, що автор не бажає бути згаданим при публікації відомостей про патент.

14.2. Разом з рішенням про видачу патенту, прийнятим на підставі затвердженого висновку, надсилається інформаційне повідомлення, в якому

заявника повідомляють про необхідність сплати державного мита за видачу патенту і збору за публікацію, а також річного збору за підтримання чинності патенту.

Зазначені збори та документ про сплату державного мита мають надійти до закладу експертизи протягом трьох місяців від дати надходження до заявника рішення про видачу патенту.

14.3. Строк подання документа про сплату державного мита за видачу патенту та сплати збору за публікацію продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу заявником подано клопотання про його продовження та сплачено згідно з Порядком збір за подання цього клопотання.

14.4. Якщо в строк, зазначений у пункті 13.2, або продовжений згідно з пунктом 13.3, документ про сплату державного мита за видачу патенту та збір за публікацію до закладу експертизи не надійшли, заявка відповідно до пункту 1 статті 16 Закону вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

14.5. Якщо строк подання документа про сплату державного мита та сплати збору за публікацію пропущено з поважних причин, він може бути поновлений.

Встановлений строк, який пропущено, поновлюється за таких умов:

протягом шести місяців від спливу строку сплати збору за публікацію та подання документа про сплату державного мита за видачу патенту заявником подано до закладу експертизи клопотання про поновлення пропущеного строку із зазначенням причин такого пропущення, сплачено згідно з Порядком збір за подання цього клопотання, надійшов документ про сплату державного мита за видачу патенту, сплачено збір за публікацію.

У разі недотримання будь-якої з зазначених вище умов пропущений строк не поновлюється.

14.6. Оригінал документа про сплату державного мита, що надійшов до закладу експертизи, перевіряється на відповідність встановленим вимогам. У разі виявлення у зазначеному документі невідповідності, заявнику надсилається повідомлення з вимогою усунення виявлених недоліків.

14.7. Розмір сплаченого збору за публікацію перевіряється на відповідність вимогам Порядку, зокрема, перевіряється, чи сплачено збір у повному обсязі з урахуванням кількості зображень. У разі сплати збору у недостатньому розмірі, заявнику надсилається повідомлення.

14.8. Відповідь на повідомлення, надіслане відповідно до пункту 14.6 або пункту 14.7, має надійти до закладу експертизи протягом двох місяців від дати одержання заявником такого повідомлення.

XV. Розгляд міжнародних реєстрацій та процедура відмови відповідно до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків

15.1. Гаазькою угодою про міжнародну реєстрацію промислових зразків (далі – Гаазька угода) передбачено можливість відмови у визнанні дії будь-якої міжнародної реєстрації на території Договірної сторони у випадку, якщо стосовно окремих або всіх промислових зразків, що є об'єктом міжнародної реєстрації, не дотримані умови надання охорони, передбачені її законодавством (стаття 12 (1) Женевського акта Гаазької угоди).

Процедурні дії щодо виконання зазначеного положення здійснюються відповідно до Правил 18-20 Спільних Правил. Закон та Правила розгляду не містять положень щодо зазначеної процедури.

15.2. Процедура розгляду міжнародних реєстрацій в Україні.

З метою реалізації зазначених вище положень Гаазької угоди заклад експертизи перевіряє, чи дотримані передбачені законодавством України умови надання охорони щодо всіх промислових зразків у міжнародних реєстраціях, які містять зазначення України. При цьому слід враховувати, що відповідно до статті 12 (1) Женевського акта Гаазької угоди жодне відомство не може відмовити у визнанні дії міжнародної реєстрації на підставі невиконання передбачених національним законодавством вимог щодо форми або складу міжнародної заявки або вимог, які є додатковими або відрізняються від тих, що містяться у Актах Гаазької угоди та Спільних правилах.

Якщо зазначеною у попередньому абзаці перевіркою встановлено, що всі промислові зразки, які містяться у міжнародній реєстрації, відповідають вказаним

вище вимогам, реєстрація вважається чинною на території України, і заклад експертизи щодо цієї міжнародної реєстрації не здійснює жодних дій.

Якщо перевіркою встановлено, що окремі або всі промислові зразки, що є об'єктом міжнародної реєстрації, не відповідають законодавству України, заклад експертизи направляє повідомлення про повну чи часткову відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні.

15.3. Повідомлення про відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні.

15.3.1. Строк направлення повідомлення про відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні.

Строк направлення повідомлення про відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні (далі – Повідомлення) складає шість місяців від дати направлення Міжнародним бюро Всесвітньої організації інтелектуальної власності (далі – МБ ВОІВ) примірника публікації, що містить відомості про міжнародну реєстрацію (Правило 18 (1) Спільних правил). Фактично, цей строк складає шість місяців від дати публікації відомостей про міжнародну реєстрацію. Для запобігання непорозуміннь та складнощів, пов'язаних з випадками, коли зазначене повідомлення надходить до МБ ВОІВ пізніше спливу зазначеного строку, рекомендується направляти його не пізніше, ніж за 20-25 днів до спливу цього строку.

15.3.2. Вимоги до мови складання та оформлення Повідомлення. Повідомлення оформлюється на паперовому носії та відправляється до МБ ВОІВ за допомогою поштового зв'язку.

Повідомлення має стосуватись однієї міжнародної реєстрації (правило 18(2)(а) Спільних Правил).

Відповідно до правила 6(3)(і) Спільних правил, Повідомлення складається англійською, французькою або іспанською мовою. Заклад експертизи складає Повідомлення англійською мовою.

При підготовці Повідомлення відповідно до правила 18(2)(b) Спільних Правил слід керуватися викладеними нижче рекомендаціями.

При підготовці Повідомлення використовується бланк, наведений у Додатку до цієї Методики.

Назва Повідомлення викладається у такій редакції: «Гаазька Угода. Відмова у наданні охорони. Правило 18(1)» (англійською мовою, як наведено у Додатку).

15.3.3. Заповнення бланка Повідомлення.

Відповідно до пункту 2(b)(i) Правил 18 Спільних правил у Повідомленні зазначається відомство, що направляє Повідомлення.

На виконання цього положення у графі I бланка Повідомлення вказується назва та адреса закладу експертизи.

Відповідно до пункту 2(b)(ii) Правил 18 Спільних правил у Повідомленні зазначається номер міжнародної реєстрації.

На виконання цього положення у графі II бланка Повідомлення вказується номер, який внесено у Міжнародному реєстрі промислових зразків за кодом (11).

Згідно з пунктом 2(b)(iii) Правил 18 Спільних правил Повідомлення має містити всі мотиви, що є підставою для відмови, разом із посиланнями на відповідні положення законодавства.

На виконання цього положення у графі III бланка Повідомлення викладаються мотиви, на підставі яких зроблено висновок, що промисловий зразок (промислові зразки) не відповідає законодавству України.

Пунктом 2(b)(iv) Правил 18 Спільних правил передбачено, що якщо мотиви, які є підставою для відмови, пов'язані зі схожістю з промисловим зразком, що є об'єктом попередньої національної, регіональної або міжнародної заявки або реєстрації, у Повідомленні зазначаються відомості щодо цієї попередньої заявки або реєстрації.

Оскільки процедура експертизи за законодавством України не передбачає перевірки на схожість з раніше заявленими промисловими зразками, графа IV бланку Повідомлення не заповнюється.

Відповідно до пункту 2(b)(v) правил 18 Спільних правил, якщо відмова не стосується всіх промислових зразків, що є об'єктами міжнародної реєстрації,

зазначаються промислові зразки, яких стосується відмова, або промислові зразки, яких вона не стосується.

Отже, якщо відмова стосується всіх промислових зразків, що є об'єктами міжнародної реєстрації, графа V бланка Повідомлення не заповнюється.

У випадку, якщо відмова не стосується всіх промислових зразків, що є об'єктами міжнародної реєстрації, у графі V бланка Повідомлення слід вказати порядкові номери тих промислових зразків, яких стосується відмова, розділивши їх комою.

Відповідно до пункту 2(b)(vi) правила 18 Спільних правил, у повідомленні слід зазначити, чи може відмова бути переглянута або оскаржена, і, якщо це так, - розумний, з урахуванням обставин, строк для подачі заяви про перегляд або оскарження відмови і зазначення органу, у який має подаватися така заява.

На виконання цього положення, у пункті (i) графи VI бланка Повідомлення, відповідно до положень пункту 1 статті 19 Закону, розміщується інформація щодо права заявника на оскарження рішення про відмову у судовому порядку, а також до Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України протягом двох місяців від дати одержання ним повідомлення про рішення Установи.

Відповідно до пункту 2(b)(vi) правила 18 Спільних правил, у повідомленні має бути також зазначено, що заява про перегляд або оскарження має подаватися через представника, який має адресу на території Договірної сторони, Відомство якої винесло рішення про відмову.

На виконання цього положення, у пункті (ii) графи VI бланка Повідомлення розміщується веб-адреса в мережі Інтернет відомостей про представників у справах інтелектуальної власності в Україні, а також положення пункту 2 статті 4 Закону.

Відповідно до пункту 2(b)(vii) правила 18 Спільних правил у Повідомленні зазначається дата винесення рішення про відмову.

На виконання цього положення у графі VII бланка Повідомлення за пунктом (vii) вказується дата прийняття закладом експертизи рішення про відмову, а саме зазначається день/місяць/рік арабськими цифрами.

Відповідно до пункту 2(а) правила 18 Спільних правил Повідомлення має містити підпис Відомства, що направляє повідомлення.

На виконання цього положення у графі VIII бланка Повідомлення зазначається прізвище та ім'я, а також підпис особи, що має повноваження підписувати повідомлення про відмову.

У графі IX бланка Повідомлення з метою інформування іноземного заявника викладаються положення Закону, які застосовуються закладом експертизи при перевірці промислового зразка, заявленого у міжнародній реєстрації, а саме положення статей 5 та 6 Закону.

15.3.4. Зразок бланка Повідомлення, заповненого відповідно до наведених у цьому розділі рекомендацій, розміщено у Додатку до цієї Методики.

15.4. Порухення, пов'язані з відмовою

15.4.1. При підготовці Повідомлення закладу експертизи слід враховувати, що відповідно до пункту (1) правила 19 Спільних правил у окремих випадках повідомлення про відмову не буде визнано МБ ВОІВ і запис про відмову не буде внесено у Міжнародний реєстр, про що МБ ВОІВ інформує Відомство Договірної сторони та власника міжнародної реєстрації.

Повідомлення не буде визнано МБ ВОІВ, якщо:

у ньому не зазначено номер міжнародної реєстрації, при цьому за іншими відомостями, що містяться у повідомленні, МБ ВОІВ не зможе ідентифікувати цю реєстрацію;

у ньому не зазначені мотиви для відмови;

його направлено до МБ ВОІВ після спливу зазначеного у пункті 3.1 цієї Методики строку.

15.4.2. Повідомлення може містити порушення, незважаючи на які МБ ВОІВ вносить запис про відмову у Міжнародний реєстр та пересилає екземпляр повідомлення власнику міжнародної реєстрації.

За наявності відповідного клопотання від власника, МБ ВОІВ пропонує Відомству негайно внести виправлення до надісланого ним повідомлення (пункт (2) правила 19 Спільних правил).

У випадку одержання від МБ ВОІВ зазначеної пропозиції, заклад експертизи має негайно відправити до МБ ВОІВ Повідомлення про відмову з унесеними до нього виправленнями.

**Перелік нормативно-правових актів та інших документів, які
використано під час підготовки методичних рекомендацій**

1. Конституція України: (із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2222-IV від 08.12.2004](#); [№ 2952-VI від 01.02.2011](#); [№ 586-VII від 19.09.2013](#); [№ 742-VII від 21.02.2014](#)); //Відомості Верховної Ради України – 1996. - № 30. – Ст. 141; 2005.- № 2.- Ст.44; 2011. - № 10.- Ст. 68; 2014.- № 11.- Ст.142; 2014.- № 11 - Ст.143.
2. Цивільний кодекс України: затверджений Законом України від 16.01.2003 № 435-15 (із змінами та доп.) //Відомості Верховної Ради України.- 2003. - №№ 40-44. - Ст.356.
3. Про охорону прав на промислові зразки: Закон України від 15 грудня 1993 року №3688-XII // Відомості Верховної Ради України.- 1994- N 7. - Ст. 34.
- 4.Про видавничу справу: Закон України від 05.06.1997 № 318/97-ВР (із змінами) // Відомості Верховної Ради України.-1997.-N 32.- Ст.206.
5. Про захист суспільної моралі: Закон України від 20.11.2003 № 1296-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2004. - N 14. - Ст. 192.
6. Правила розгляду заявки на промисловий зразок: затв. наказом Міністерства освіти і науки України від 18.03.2002 № 198, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 29 березня 2002 р. за № 313/6601.
7. Правила складання та подання заявки на промисловий зразок: затв. наказом Міністерства освіти і науки України від 18 лютого 2002 р. № 110, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 6 березня 2002 р. за № 226/6514.
8. Порядок сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності: затв. постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1716.
9. Державні санітарні норми і правила. Гігієнічні вимоги до друкованої продукції для дітей: затв. наказом Міністерства охорони здоров'я України № 13 від 18.01.2007, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 30.01.2007 за № 77/13344.

10. Про заходи, пов'язані із задоволенням державних потреб у друкованій продукції: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.08.2002 № 1144 (із змінами).

11. Локарнська угода про заснування Міжнародної класифікації промислових зразків, підписана в Локарно 8 жовтня 1968 року, зі змінами від 28 вересня 1979 року. – [Електронний ресурс].- Офіційний переклад.- Режим доступу:http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_b07

12. Locarno Classification. International classification for industrial designs tenth Edition. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.wipo.int/classifications/nivilo/locarno.htm>

13. Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року переглянута у Брюсселі 14 грудня 1900 р. у Вашингтоні 2 червня 1911 р., у Гаазі 6 листопада 1925 р., у Лондоні 2 червня 1934 р., у Лісабоні 31 жовтня 1958 р., у Стокгольмі 14 липня 1967 р., змінена 2 жовтня 1979 р.) [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_123

14. Женевський акт Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків прийнятий 2 липня 1999 р. в Женеві [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_601

15. Common Regulations Under the 1999 Act and the 1960 Act the Hague Agreement (as in force on January 1, 2012). [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.wipo.int/treaties/en/registration/hague/>

16. Роз'яснення з питань застосування пункту 1 статті 5 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг під час проведення експертизи заявок на знаки для товарів і послуг», затверджене наказом Державного департаменту інтелектуальної власності» № 101 від 31.08.2010;

17. Тофіло А.В., Левічева О.Д. Набуття прав інтелектуальної власності: Навчальний посібник. – К.: Державний інститут інтелектуальної власності, 2010. – 322с.

18. Словник системи ЛІГА:ЗАКОН;

19. Кардаш В. Я., Павленко І. А., Шафалюк О. К. Товарна інноваційна політика: Підручник. — К.: КНЕУ, 2002.
20. В.А.Селяков. Правовая охрана промышленных образцов в России. - М.1994.
21. Патентная охрана дизайна / Л.Е.Комаров, А.А.Минаев. – М.: ИНИЦ Роспатента, 2000.
22. Новий тлумачний словник української мови - Київ: видавництво «Аконіт», 2001.
23. В.А.Пахомова. Методические рекомендации по определению вариантных художественно-конструкторских решений и особенностям экспертиз заявок на выдачу патента на промышленный образец, содержащих такие решения.- М.,1998.
24. Шевченко В.Е. Роль художника, художнього та технічного редакторів удрукованому виданні. Текст лекції для студентів відділення «Видавнича справа та редагування» з курсу Художньо-технічне редагування. ЗАТВЕРДЖЕНО на засіданні Вченої Ради Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Протокол № 4 від 18 жовтня 2004 р.
25. Науково-практичний коментар до Цивільного кодексу України «Право інтелектуальної власності»// під заг. Ред. Н.В.Палладія, Н.М.Міроненко, В.А.Жарова. – К., 2004.- 250с.

Додаток

до Методичних рекомендацій
з окремих питань
проведення експертизи заявки
на промисловий зразок

HAGUE AGREEMENT REFUSAL OF PROTECTION

Rule 18 (1)

I. Office making the notification (Rule 18(2)(b)(i)): Ukrainian Institute of Industrial Property 1 Hlazunova str. Kyiv-42, 01601 Ukraine
II. Number of the international registration(Rule 18(2)(b)(ii)): №
III. Grounds on which the refusal is based (Rule 18(2)(b)(iii)): (Law of Ukraine On Protection of Rights to Industrial Designs, Article)
IV. Information relating to an earlier design (Rule 18(2)(b)(iv)): -
V. Industrial designs to which refusal relates (Rule 18(2)(b)(v)): designs №
VI. Information relating to subsequent procedure (Rule 18(2)(b)(vi)): <p style="margin-left: 20px;">(i) Time limite for requesting appeal: An applicant may appeal against a decision of the Office on an application to the court as well as to the Appellate Chamber within two months from the date of receiving of the decision of the Office (Law of Ukraine On Protection of Rights to Industrial Designs, Article 19 (1))</p> <p style="margin-left: 20px;">(ii) Indications concerning the appointment of a representative: http://sips.gov.ua/en/attorneys_register_2.html Foreign and other persons residing or having a permanent location outside Ukraine exercise their rights in relations with the Office through representatives registered in accordance with the Regulations for Representatives in Matters of Intellectual Property, approved by the Cabinet of Ministers of Ukraine (Law of Ukraine On Protection of Rights to Industrial Designs, Article 4 (2)).</p>
VII. Date on which the refusal was pronounced (Rule 18(2)(b)(vii)):
VIII. Signature or official seal of the Office making the notifications (Rule 18(2)(a)): <p style="text-align: right; margin-right: 50px;">Head of the department of Industrial Designs</p>

IX. Corresponding essential provisions of the applicable law:

Article 5. Conditions of Granting Legal Protection

1. The legal protection is granted to an industrial design that does not contradict the public order, principles of humanity and morals, and complies with the patentability conditions.

2. The object of an industrial design may be the shape, picture, or coloration, or their combination, which define the appearance of an industrial product and are intended to satisfy aesthetic and ergonomic demands.

3. According to this Law, the legal protection is not granted to:

objects of architecture (except small architectural forms), industrial, hydrotechnical, and other stationary structures;

printed products per se;

objects of an unstable form of liquid, gaseous, free-flowing, or like substances, etc.

5. The property right on an industrial design is certified by a patent.

The period of validity of a patent for an industrial design is of 10 years from the date of filing the application to the Office and may be extended by the Office at the request of the patent's owner, but for not more than five years.

The validity of a patent is terminated prematurely in the cases referred to in Article 24 of this Law.

6. The scope of the legal protection granted is determined by an aggregate of substantial features of an industrial design, represented in the image (images) of the product, entered in the Register, and is certified by a patent with a copy in it of the product image entered in the Register.

Interpretation of features of an industrial design is to be carried out within limits of its description.

Article 6. Conditions of Patentability of an Industrial Design

1. An industrial design meets patentability conditions if it is new.

2. An industrial design is considered new if the aggregate of its substantial features has not become universally accessible in the world before the date of filing the application with the Office or, if priority is claimed, before its priority date. In addition, in the process of determining the novelty of an industrial design there is taken into consideration the content of all applications received by the Office earlier, with the exception of those which as of said date are considered withdrawn, withdrawn or on which the Office has decided to refuse the grant of a patent and the possibilities of appealing against such decisions have been exhausted.

3. The recognition of an industrial design as patentable is not affected by disclosure of information on it by the author or a person who obtained such information from the author directly or indirectly within six months before the date of filing the application with the Office or, if priority is claimed, before its priority date. The obligation to prove circumstances of the disclosure of information in such a case is entrusted to the person interested in the application of this item.